VECKOBLADET

Fredag 22januari

Utkommer fredagar 1999 25:e årg. **2**

FORSKNING, UNIVERSITET OCH HÖGSKOLOR

— *ÖDESTIDER FÖR LUND, PARTIET OCH NÄSTAN ALLA ANDRA*

Inom en tidsrymd på mindre än ett år kommer den svenska universitets- och högskolevärlden att få uppleva grundläggande förändringar genom politiska beslut som rör hela överbyggnaden av den högre utbildningens verksamhet — från de grundläggande förändringarna av forskarutbildningen och tjänstestrukturen i våras till den proposition av forskning som skall läggas denna vår. Dessutom går det inte riktigt att komma ifrån att det som händer i överbyggnaden också kraftfullt påverkar basen, d.v.s. grundutbildningen. Lokalt har LU fått vidkännas kraftfulla nedskärningar inom vissa sektorer. Mindre än ett år alltså för en mer eller mindre komplett ommöblering av en enorm massa människors livsvillkor och framtidsutsikter. Man verkar ha fått blodad tand efter det genomgripande arbetet med grundskolans och gymnasiets förändringar och tycker att man lika gärna kan fortsätta (men på de områdena förefaller en viss krank blekhet nu infinna sig). Kan vi lita på att de nya universitetsreformerna blir mer lyckade?

Redan under valrörelsen försökte man börja aktualisera tanken att studentpolitik och forskningspolitik faktiskt i mycket hög grad är politiska projekt, alldeles särskilt i en stad som Lund. Vänsterpartiet, speciellt lokalt, har inte ägnat sig åt sådana frågor med något större intresse, men borde vi inte det? Ibland misstänker man en bakomliggande vag tanke om "hederligt arbete", valkiga typer i blåställ och inte minst sjukvårdsbiträden som primära objekt för partiets intresse. Men behöver man skämmas för att vara akademiker? Jag minns tydligt att jag redan kring 1971 försäkrades av en allvarlig APK-are att revolutionen vore omöjlig att genomföra utan visst stöd från "mellanskiktet". Skämt åsido, frågorna är viktiga, och det är skam att låta t.ex. Lunds stora grupp av studenter i så hög grad överlämnas åt kortsiktiga studentpartier i ren desperation.

Vissa trevande försök till större engagemang har redan gjorts under hösten, men just i dagarna finns ytterligare möjligheter att kasta sig på frågan. Som Karin Svensson Smith påpekade i VB 40 före jul har vänstern faktiskt just nu stora möjligheter att påverka den stora utredningen Forskning 2000. Många kan säkert bidra med olika synpunkter, men här kan åtminstone påpekas några av dem jag själv och andra tycker verkar viktiga.

Utredningens sammansättning: universitetskanslern har varit ordförande (han är professor i materialvetenskap). Huvudsekreterare var Sonja Dahl, samma person som åstadkom vad som förefaller bli en stor katastrof för forskarutbildningen, inte alls bara för humanister och samhällsvetare, men även för naturvetenskapliga ämnen. Till det kommer nio riksdagsledamöter, en verkställande direktör och en övertandläkare.

Detta ger anledning till viss eftertanke. Den politiska kontrollen över en verksamhet som till stor del finansieras med gemensamma medel kan inte anses annat än rimlig, men när man tittar på möjliga konsekvenser av en del av förslagen förefaller det som om inslaget av utredare som faktiskt vet hur mekanismerna fungerar när tilldelade medel faktiskt fördelas borde ha varit större.

Ett exempel är den nya indelning av verksamhetsområden utredningen föreslår: teknisk forskning, medicinsk forskning, naturvetenskaplig forskning samt allt annat. Allt annat blir då alla humanistiska ämnen, teologi, juridik samt samhällsvetenskaperna. Det har talats om "slasktratt" i sammanhanget, och det förefaller kanske inte helt omotiverat. Det är inte särskilt svårt att se kommande problem. Utredningen förordar att en satsning på naturvetenskap och särskilt teknik (inom befintliga medel) främst bör tas från samhällsvetenskaperna. I praktiken skulle detta innebära att det humanistisk-samhällsvetenskapliga området med sina vitt skilda ämnesdefinitioner lokalt får en gemensam påse pengar att fördela. Är det någon som tror att inte samhällsvetare, speciellt ekonomer, sedan länge vana att anses som mycket nyttiga, kommer att lokalt slåss med näbbar och klor för att inte utredningens intentioner skall fullföljas? Vackra ord i utredningens inledning om betydelsen av humaniora etc. stupar inte bara i dess senare del, där speciellt den tekniska forskningens betydelse för landets ekonomi helt tar över, utan kommer också att stupa när besluten och pengarna väl kommer ner där de skall användas.

Nedläggningen av organ för sektorsforskning ligger utanför min egen kompetens att bedöma (den påstås vara av för dålig kvalitet?), men många som känner förhållandena bättre är djupt oroliga över att forskning som till sin karaktär är tvärvetenskaplig kommer att skjutsas mellan de föreslagna forskningsrådena: självfallet kommer alla helst att vilja ge pengar till de egna renodlade områdena. En vag rekommendation att det är forskningsrådens plikt att se även till tvärvetenskaplig forskning kommer inte att räcka.

Här finns alltså mycket att debattera utifrån hela forskarsamhället: en möjlighet gives då Britt-Marie Danestig, v. ordförande i utbildningsutskottet och medlem av utredningen kommer till Lund 28/1. Vi arrangerar ett öppet seminarium; håll utkik efter närmare plats och tid.

Charlotte Wikander

SSU blev kritiserade av fp-ungdomen för att de deltog som arrangörer i demonstrationen i lördags tillsammans med bl a Ung Vänster för stöd åt Kuba mot USA:s blockad mot sitt land.
Teckning: Göte Bergström

Från kvinno-webben

- Protester i Sydafrika mot att polisen inte utreder misshandel med dödlig utgång av HIV-sjuk kvinna.
- För priset av europeisk glasskonsumtion skulle alla världens barn kunna få skolgång.
- I Malawi kräver albinos samhälleliga rättigheter.
- Sexkunder i Sverige kan åtalas.
- Gardiner i bussar för kvinnliga passagerare i Afganistan.

Ovanstående är ett urval av notiserna i januari-numret av Women's World-Wide Web Free Monthly Webside.

>http://www.aviva.org< , e-post: kateb@aviva.org. En gång i månaden ramlar den in på min e-post. Jag ögnar igenom den och raderar. Man måste akta sig för att hamna på för många närverkslistor. Inte blir jag klokare av dessa notiser, och jag kan inte göra någon källbedömning. Men det ger i alla fall lite tankar om olika perspektiv i nyhetsförmedlingen, och jag stannar kvar på listan ett tag till.

Ann

Kallelse till årsmöte

Medlemmarna i vänsterpartiet Lund kallas härmed till årsmöte lördagen den 6 februari kl 10. Lokal meddelas senare.

En kulturell lördagspromenad

Vad gör man en regnig lördagseftermiddag så här efter att julen dansats/rensats ut? En bra idé tyckte VB-redaktionen var att göra ett besök på Mejeriet, där det samtidigt var vernissage på en utställning om kvinnokroppen och terminsstart på jazzbruncherna.

Det visade dock att det var lite motstridiga uppgifter i annonseringen av vernissageen. Den hade redan varit, om det nu verkligen hade varit någon! Men tavlorna är alltså utställda i Mejeriets kafé. Dessa akrylmålningar vill visa hur kvinnor gör våld på sig själva för att bli godkända, t ex genom anorexia, eller plastikkirugi. "Kvinnokroppen som byggsats för marknadsanpassning".

Samtidigt spelade Kristian Jörgensens Kvartett i konsertsalen. Många jazzentusiaster och en del andra, som liksom VB-red kom av andra skäl, kanske sociala eller att det helt enkelt var trevligt en sån här bedrövlig lördagseftermiddag. De spelade en lättsam och glad variant av jazz, som man inte ens behövde förstå utan bara lyssna till rakt upp och ner. Några barn blev så uppiggade av detta, så de började

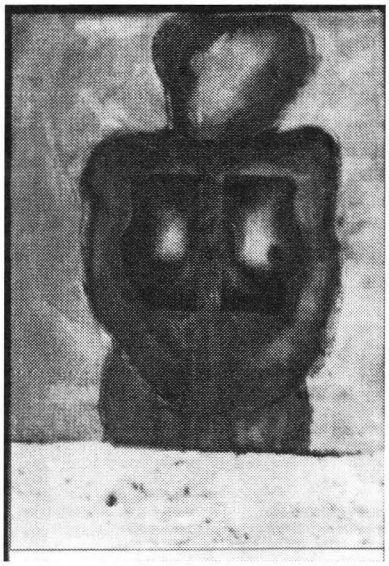

dansa i ett hörn av salen. Och det kunde vi säkert tänkt oss, vi vuxna också, men det gör man väl inte på en jazzbrunch.

Vi fortsatte vår kulturella promenad och hamnade på naturligtvis på Kulturen! Och vi var inte ensamma där heller fastän eftermiddagen började övergå till tidigt lördagskväll! Naturligtvis var det många som liksom vi, kommit dit för att se på den mångomskrivna utställningen Ecce Homo. Det är en fascinerande utställning. Inte för att fotografierna tekniskt känns som något nytt, snarare ser de ut som de kunde ha varit reklamfoton för någon amerikansk superfilm.

Det spännande är symbolspråket i dessa, som man efter ett tag lägger märke till. Ängeln som kommer med ett provrör med sperma till en lesbiska kvinnan och som heter Bebådelsen naturligtvis. Intåget i Jerusalem illustreras med bild från en gayparad i Stockholm. VB-red fick gå hem och börja leta bibelord i sin konfirmationsbibel, så spännande var det med kopplingarna till bibelord. Slutklämmen till denna bild var alltså "Om dessa tiga, så ska stenarna ropa".

En bild är ganska provocerande med Jesus stående mitt bland läderbögar och läderlesbiska iförda sina attribut. Men texten till denna hämtad från Matt 23:13 säger Ve eder, i skriftlärde och fariséer ..., som tillsluter himmelriket för människorna. Själva kommer ni inte dit in osv. Det är ju en stark koppling med tanke på hur svårt de flesta har av oss att acceptera den sortens sexualitet.

Vi tycker att utställningen är väl värd ett besök, men knappast av de skäl som gjorde att den blev så omskriven. Vi frågar oss också varför den just har hamnat på Kulturen och inte Konsthallen. Är det just mer kultur än konst?

Och detta var bara en liten del av allt som erbjöds denna dag i det kulturella Lund.

Hoppet ute för KDN

Förra torsdagen presenterade den s.k. skrotningsalliansen hur de vill avveckla kommundelsnämnderna i Lund. Dessa skall enligt förslaget ersättas av tre barn- och ungdomsnämnder och en vård- och omsorgsnämnd. Dessutom skall stora delar av den övriga kommunala organisationen utredas och eventuellt förändras. Allt skall vara klart så att den nya organisationen kan börja verka från och med år 2000. Pia Rossin från Kommunpartiet Studenterna har till pressen förklarat att de avser att stå fast vid uppgörelsen från i höstas med (m), (fp) och (kd), vilket skapar styrkeförhållandet 33 - 32 för skrotningsalliansen i Lunds fullmäktige. Exit KDN?

Vägen till avveckling är emellertid fortfarande lång och krokig. Avvecklarna har majoritet i fullmäktige men KDN-anhängarna har majoritet i nämnder och styrelser. Fler lundabor röstade på de partier som innan valet sa att de vill behålla KDN än som röstade på de partier som sa att de ville avveckla dem.

Vilka är KDN-anhängarnas starka kort? Det första är överläget i demokratidiskussionen. T.o.m. i skrotningsalliansens dokument erkänns att KDN "upplevts som en stärkande faktor för det lokala inflytandet", speciellt i de östra kommundelarna. Förslaget att ersätta detta med någon slags medborgarkontor i byarna är inte trovärdigt. Liknande lösningar har prövats på 70-talet när dessa uppgick i Lunds kommun. Utlokaliserade låtsaskontor utan politiska befogenheter lurar ingen - det lokala inflytandet försvinner. De kan möjligen fungera som informationskontor för medborgarna, något som biblioteken i kommundelarna idag redan klarar lika bra med hjälp av modern informationsteknologi.

Om lokalt inflytande för medborgarna i staden Lund sägs ingenting i skrotningsalliansens dokument. Det är inte så konstigt. På kommunstyrelsemötet 14/1 tog Mats Helmfrid (m) bladet från munnen: "Ja, vi vill att marknaden skall styra, och inte en massa klåfingriga politiker och kommundelsnämnder".

Förlängningen av denna demokratisyn är naturligtvis att överlåta åt marknadens aktörer att avgöra när, eller om, vi skall ha några val till parlamentariska församlingar överhuvudtaget. Detta är också en logisk följd av moderaternas högerpopulistiska linje innan valet: att utnyttja antidemokratiska stämningar och kritik emot "politiker" i allmänhet för att misskreditera KDN.

Storheten i denna riktning formulerades träffande av Johan Håkansson (m) på nämnda kommunstyrelsemöte: "politiska möten skapar inga nya sjukhemsplatser". Men sådana dumma högerpopulistiska yttranden avslöjar också en spricka mellan skrotningsalliansens bägge kärnpartier: (m) och (fp), och möjligen också inom (m). Tove Klette (fp), som inser att nya sjukhemsplatser kräver politiska beslut, och därmed också politiska möten, gav inför kommunstyrelsen erkännandet till KDN att de just "givit äldreomsorgen luft under vingarna" och att de dessutom brutit tidigare barriärer mellan skola och barnomsorg.

En annan omständighet som gör att anhängarna står starka i debatten är att kommundelsnämnderna faktiskt klarar sina budgetar i ett kärvt ekonomiskt klimat. Visst kan det populära motargumentet låta bestickande; att fler nämnder kostar mer pengar, och att nya kontor ute i stadsdelarna medför nya hyreskostnader för kommunen. Men detta väger lätt emot att KDN varit överlägsna de gamla nämnderna på att hålla budget för respektive verksamhet. Detta är också något som utvärderingar av KDN på andra håll i landet tydligt visat.

Nu kommer vi in på ett annat område som talar emot en forcerad skrotning av KDN. Det är följande pålitliga och mycket enkla schema för hur en beslutsprocess bör och brukar gå till: först samla in fakta och utvärdera fördelar och nackdelar med nuvarande organisation, sedan diskutera och besluta om eventuella förändringar. Med röstsiffrorna 7 - 6 blev detta också kommunstyrelsens beslut den 14/1, något som fullmäktige eventuellt kommer att gå emot med Kommunpartiet Studenternas utslagsröst, detta parti som inför valet krävde inte bara en utvärdering utan en vetenskaplig sådan av den kommunala nämndsorganisationen. Inte konstigt att det partiets medlemmar inte vågar titta en i ögonen när vi stöter ihop på stan. Kan man börja sin politiska praktik på ett sämre sätt?

Rädslan för en utvärdering har tagit sig nästan pinsamma former, då en del av de moderata kommunstyrelseledamöterna på fullt allvar hävdat att "det inte går" att utvärdera KDN. Vad kan man då utvärdera? Menar (m) att alla kommunala undersökningar bygger på lösan sand och i själva verket är "tolkningar och tyckanden", eller är detta ett uttryck för någon sorts politikens John Wayne-mentalitet: skjut först och fråga sen?

Vi kan alltså se att skrotningsalliansen i de avgörande frågorna; demokratin, medborgarnas lokala inflytande och nämndernas ekonomin står mycket svaga i argumen-

forts sid 4

Ingenjören - Granne med Gud

Malmö Högskola har som ambition att genusperspektivet skall vara ett väsentligt inslag i alla utbildningar i högskolans regi. Som ett led i denna ambition inbjuds alla som arbetar på högskolan till föreläsningar som tar upp detta perspektiv från olika utgångspunkter. Nyligen var professor Boel Berner inbjuden att hålla ett föredrag om teknik ur ett genusperspektiv.

Boel Berner berättade i den inledande delen av sitt föredrag om en man som arbetade i en högteknologisk värld där man sysslade med matematiska simuleringar avsedda att användas i militärstrategiska sammanhang. Mannen satt och lyssnade på ett föredrag om hur atombombens precision ytterligare förbättrats så att bomben bara skulle döda 30 miljoner istället för 36 miljoner. Plötsligt insåg han det groteska i vad de sysslade med och han reste sig upp i den av män helt dominerade församlingen och utbrast: *"Hörde ni vad han sa? Dödade 30 miljoner istället för 36 miljoner? Hörde ni?"* Mannen möttes med tystnad. Hans reaktioner passade inte in i det tekniska tänkande som var styrt av ett distanserat användarperspektiv. Ett tänkande som baserar sig på inlevelse med offren passade inte in.

Magiskt religiöst tänkande

Den traditionella synen på den tekniska utvecklingen är att den styrs av rationalitet och effektivitet. På vilket sätt kan man analysera krafterna bakom detta manliga rationella tänkande? Boel Berner använde sig i sin analys bl.a. av en artikel skriven av Jonas Anshelm som handlar om utvecklandet av den svenska atomkraften på 50-talet. När de tekniker som var inblandade i projektet beskriver det samhälle de vill skapa med hjälp av atomkraften utmålar de ett Edens lustgård, fritt från lidande. Atomkraftverken skulle döpas till Adam och Eva. De är männen närmast Gud. I detta sätt att se sina på sina skapelser finns ett inslag av magiskt tänkande av religiöst slag. Drömmen om att göra det omöjliga, om att bli naturens herrar. I den manliga värld som sysslar med militärstrategi används ofta ett språk som är fullt av sexuella metaforer. Det handlar om potenta vapen som tränger in. Bomben är konstruktörens baby och lyckas provsprängningen så är babyn en pojke. Boel Berner menade också att teknikutvecklingen av dessa teknikens män ofta uppfattas som en naturkraft i sig själv, en utveckling som är omöjlig att stoppa.

Emotionella herraväldesdrömmar

Många myter tar upp temat om den manliga herraväldesdrömmen, och Boel Berner beskriver temat utifrån en bok skriven av Eugen Diesel och från Ronny Ambjörnssons bok "Mansmyter". Insikten om riskerna med denna dröm om det omöjliga återfinns redan i myten om Daidalos, som skapar vingar av vax till sin son Ikaros. Daidalos varnar sonen för att flyga för nära solen , men sonen kan inte motstå frestelsen att flyga för nära och störtar ned och dödas. Daidalos förbannar sin egen uppfinning. Den dödade hans egen son. I myten om Prometeus som stal elden från gudarna, i Göthes "Faust" och i boken om Frankensteins monster återfinner man samma tema. Den manliga drömmen om herravälde över naturen. I detta manliga skapande finns också ett inslag av lekfull njutning och manlig stridslust utan tanke på konsekvenser

Männen-kunskapens subjekt

Francis Bacon var den som på 1600-talet först formulerade idén om en värld befolkad av enbart män som

helt at logiskt vetenskapligt tänkande. Männen skulle vara kunskapens subjekt. I denna värld skulle männen helst leva utan kvinnor för att kunna ägna sig helt åt förnuftets och tankens verksamhet. Våra dagars universitet och högskolor har vuxit fram ur dessa skapelser. Det nya syftet med vetenskapen i dessa var att den skulle vara nyttig. Med kunskapens hjälp skulle naturen tämjas. Det är förmodligen ingen tillfällighet att detta manliga tänkande börjar odlas och uppmuntras under den spirande kapitalismen.

Kontroll och disciplin

I Sverige var den tekniska kunskapsutvecklingen nära knuten till den statliga gruvdriften och till statens behov av bergsingenjörer berättar Boel Berner. Ur detta behov av ingenjörer skapades så småningom den Kungliga tekniska högskolan. KTH fick successivt en vetenskaplig prägel alltmer frikopplad från den praktiska gruvverksamheten. En manlig elit skulle utbildas, en rörlig elit som skulle kunna knytas till företag eller andra verksamheter. De utbildades för att särskiljas från andra män som jobbade med det praktiska. Skolan utbildade män som skulle gå i spetsen för samhällets nya maktcentra-företagen. Den tekniska högskolan var länge befolkad av enbart män och de skolades genom den tuffa, krävande utbildningen in i ett manligt tänkande, där stark kontroll och hård disciplin gällde. De skulle kunna arbeta länge, visa stor uthållighet och kunna uppskjuta njutningen till morgondagen. En värld där det spontana och känslomässiga måste vara under kontroll. Ännu idag är de tekniska högskolorna befolkade med i huvudsak män. Endast 16 % av de verksamma ingenjörerna är idag kvinnor.

Kvinnors makt över teknikutvecklingen?

Vad innebär ett kvinnlig sätt att se på teknik? Forskningsrön visar att kvinnor oftare än män frågar sig vilket syfte tekniken har och vilka behov som den kan tillfredsställa. Kvinnor drömmer sällan om att skapa perpetuum mobile och sysslar inte med teknik som en lekfull njutning eller ett mål i sig. Vad skulle ett större antal kvinnor inom tekniken kunna innebära för teknikutvecklingen? Skulle ett kvinnligt perspektiv komma in i eller anpassar kvinnorna sig till det manliga tänkandet? En kvinna som kommer in i färdiga strukturer har förmodligen svårt att påverka hur tekniken används

Ingenjören idag- en marionett?

En annan fråga man måste ställa sig är hur pass mycket makt den vanlige ingenjören på verkstadsgolvet har idag? Är inte de flesta ingenjörer idag marionetter i händerna på högre gudar? Kanske måste kvinnor (och naturligtvis förnuftiga vanliga män) även komma in i dessa maktens högre sfärer för att ett kvinnligt tänkande skall få inflytande över teknikutvecklingen? . Onekligen skulle ett kvinnligt inflytande över teknikutvecklingen behövas. Ett distanserat tekniskt tänkande styrt av orationella herraväldesdrömmar utan tanke på konsekvenser leder knappast till en förnuftig teknik styrd av mänskliga behov.

Om du vill läsa mer om teknik ur ett genusperspektiv kan du läsa någon av de böcker som Boel Berner tidigare skrivit om kvinnor och teknik eller också kan du i bokhandeln snart köpa den bok som Boel Berner inom kort kommer att ge ut med titeln "Perpetuum Mobile?".

Sm

Från det kommunala

Jag har blivit uppringd av en nybliven medlem i Vänsterpartiet som undrade om vi inte brukar ha några möten där vi diskuterar och tar ställning i viktiga frågor. Medlemsmöten eller så undrade personen lite försynt. Med anledning av detta vill jag därför påpeka att Vänsterpartiet har möten i princip varje måndag kl 19.00 på partilokalen, Svartbrödersg 3. Och att dessa möten (som annonseras i VB) är öppna för alla medlemmar och sympatisörer.

Ni är alltså hjärtligt välkomna, även om vissa VB-redaktörer fortfarande skriver mötesannonsen under kommunalpolitiska gruppen. De har lite svårt att inse att det gamla KomPol (förkortning av KommunalPolitiska gruppen) är ett minne blott. Ett parti är dess medlemmar. Så uppmaningen till er alla blir, kom och hjälp oss som sitter i styrelser och nämnder till kloka ställningstaganden i de viktiga kommunala frågorna.

Det har också nått mina öron att VB-redaktionen som brukar efterlysa nya krafter inte är så bra på att ta hand om de volontärer som kommer (detta gäller inte kvinnored). Skärpning här alltså!

Mango-butik och McDonalds drive-in på Norr är andra aktuella frågor att diskutera. Vad jag har förstått är inte de som bor på Norr så värst intresserade. Det är minst sagt korkat att planera för drive-in samtidigt som det är nödvändigt av miljöskäl att minska privatbilismen. Och att leda in ett par tusen bilar om dagen på en liten återvändsgata i ett bostadsområde verkar inte särskilt genomtänkt. Risken med en etablering av en Mangobutik vid Statoil är att affärerna kring torget på Norra Fäladen slås ut, med en sämre service för de som bor på Norr som följd.

Cecilia Wadenbäck
ombudsman V Lund

Valberedningen önskar nomineringar till styelsen i Vänsterpartiet Lund. Kan lämnas till:
Kent Nilsson tel 046-151338
Monica Blomqvist tel 046-137656
Margareta Björnsson Kågström tel 046-146401

VECKOBLADET Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Prenumeration 200 kr per år. Ins. på postgiro 1 74 59-9. Ansv. utgivare: Monica Bondesson. Sättning och lay-out VB-red. på Vänsterpartiet Svartbrödersgatan 3, måndagar efter kl 19. Manus kan lämnas på lokalen, tel 13 82 13, fax 123 123, e-post vp@lund.mail.telia.com. Eftertryck av texten tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck: KFS AB Lund.

HAR DU FLYTTAT? skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan)

NY ADRESS.....

.....

POSTTIDNING **B**

Svar till Cecilia

med anledning av hennes uttalande i Veckobladet i förra veckan. Citat: "Det är inte revolutionärt att vara skitfärdig!" Jag vill säga att det är bättre med lite skit i hörnen än ett rent helvete, som det heter eller hur?

Göte Bergström

Klemiga bönder på Mårtenstorget

Först: det måste medges att jag blev lite bekymrad före jul, när Cecilia Wadenbäck i ett inlägg tyckte att debatten var för fri i VB så att sympatisörer skrämdes bort, och att vi borde hålla våra motsättningar mer internt. Det var illavarslande att en av vänsterns nya partiföreträdare i Lund ville tygla vår traditionellt fria och friska diskussion.

Därför gläder det mej att Cecilia redan har tänkt om på denna punkt. Jag tänker på hennes inlägg i nr 1/99 där hon offentligt ifrågasatte partiets hittillsvarande hållning när det gällde handlarnas bilar på Mårtenstorget, och därtill gjorde det i den partiföreträdarspalt som normalt används för partiets mer officiösa åsikter.

I sakfrågan: jag tycker att vänsterpartiets gamla linje är riktig. Bilarna förfular torget och de tar plats. Det är också svårt att driva linjen att få bort de återstående p-platserna för allmänheten på sydsidan så länge som det finns en massa andra bilar på torget.

Bilarna behövs som värmestugor, säger torgarna. Det är naturligtvis ohållbart. Ska en bil hållas varm i vinterkylan behöver den startas då och då, och det strider mot det gällande tomgångsförbudet. Vad är det för fel på pälsmössor och halmtofflor? Astrid Lindgrens Kajsa Kavat och många generationer av torghandlare före henne (i Lund sedan 1000-talet) har visat hur man klarar vintern.

Stockholm är kallare än Lund men inte ser man några bilar på Hötorget. Det blåser i Skåne? Ja, men det blåser värre i Malmö än i Lund, och det är inte tillåtet med bilar på Möllevångstorget heller. Bönderna i Torna och Bara härader måtte vara klemigare än kollegerna i Malmötrakten, men det är verkligen inte självklart att vänstern ska ta särskild hänsyn till dem.

Annars uppskattar också jag torghandeln och gillar i princip att Cecilia och vänstern vårdar sej om den. Det visar återigen hur glädjande långt vi har kommit från Lenin. Han ville som bekant utrota småhandlarna (åtminstone som klass).

Gunnar Sandin

Miljö från A till Ö

En alfabetisk redovisning över några av de initiativ som tagits inom miljöområdet under den tid vänsterpartiet ingått i Lunds rödgröna majoritet, forts från VB nr 31/98.

N - Naturvård värnar vänsterpartiet om. Därför utformade vi ett förslag 1996 till utredning som bland annat syftade till att lyfta upp naturvården från den undanskymda plats den fick vid kommundelsreformens genomförande, då naturvården delades upp på tre olika förvaltningar. I den statliga utredningen om "Miljön i västra Skåne" SOU 1990:93 konstateras att tillgången på allemansrättslig mark är 0,4 ha per invånare. Detta ska jämföras med Stockholm där den genomsnittliga ytan allemansrättslig mark är 3,0 ha. I Lunds Agenda står att andelen mark som är värdefull för den biologiska mångfalden ska öka. Då behövs det en offensiv naturvårdsavdelning. Utredningen lägger ett förslag på att miljönämnden övergår till att bli en miljö- och naturvårdsnämnd, vilket vänsterpartiet stödjer. I valrörelsen 1998 har storspoven fått symbolisera vänsterns krav på att bevara Nöbbelövsmosse, Klingavälsån och andra våtmarker i kommunen. Med hjälp av investeringsbidraget kan också några av de gamla våtmarkerna återskapas.

O - Omlastningscentral för att flytta gods från lastbil till tåg behövs om Lund ska klara av att miljöanpassa transporterna. Hittills har Lunds trafikpolitik nästan bara rört persontransporterna. Godstransporterna står dock för stor del av transporterna i kommunen. Alla företag ligger inte vid spår och därför behövs en omlastningsterminal för kombitrafik. Gods som måste köras längre sträckor borde så snabbt som möjligt lastas över till ett miljövänligare färdmedel. SJ-Gods har utvecklat ett särskilt koncept för lättkombi. Dagab och flera andra företag som vill bli miljöcertifierade har problem med sina stora volymer vägtransporterat gods. Ska inte alla företag in i Malmö och trängas, så måste det finnas en omlastningsterminal här i Lund.

P - Parkeringsplatserna i Lunds innerstad borde reserveras för handikappfordon. Vänsterpartiet har i kommunfullmäktige och tekniska nämnden bekämpat gatuparkeringen i staden, ännu så länge med klent resultat. P-platser som finns vid Mårtentorget är de första som borde reserveras för handikappfordon. Vänsterpartiet vill öka tillgängligheten till Lunds centrum för alla utom dem som kör bil i onödan. Då skulle cyklister, gångtrafikanter och rörelsehindrade kunna beredas tillräckligt utrymme i Lunds medeltida gatunät.

Q - Q 2000 hette en ungdomsorganisation som vänsterpartiet gillade. Den bildades efter FNs miljö- och utvecklingskonferens i Rio 1992. Syftet var att fungera som en pådrivare i de svenska kommunerna. I Lund har några av organisationens medlemmar haft projektanställning vid miljödelegationen. Eftersom Q 2000 tycks ha dött ut har miljödelegationen på vänsterpartiets initiativ 1997 beslutat att skapa ett ungdomsforum för de ungdomar som vill jobba med Agenda 21. Tanken är till exempel kunna understödja det miljöarbete som bedrivs på skolorna i Lunds kommun.

R - Rosor vill vänsterpartiet inte låta socialdemokraterna ha monopol på. Miljödelegationen ordnade tre utåtriktade möten om miljöanpassad trädgårdsskötsel. Dessa möten var mycket välbesökta och uppskattade. Särskilt Lars-Åke Gustavsson som är rosenansvarig på Frediksdal i Helsingborg hade goda tips på hur kemiska bekämpningsmedel, konstgödning och ideliga plantbyten skulle bli onödiga om gamla härdiga rosentyper från vårt klimat fick ersätta de unga hybrider som tagits fram efter andra önskemål. Vänsterpartiet vill skapa en långsiktigt hållbar parkskötsel. En sådan har både miljömässiga och ekonomiska fördelar. Gammeldags rosor är ett naturligt inslag i en miljöanpassad parkskötsel.

Forts följer i senare nr

Forts fr sid 2

Hoppet ute ...

tationen, och att en del av dess partier i själva verket borde stå närmare KDN-anhängarna i sin syn på politiken och demokratin än dem de är i allians med. Det är alltså viktigt att inte ge slaget förlorat innan det ens har börjat på allvar. Har man rätt bör man också kunna segra.

Mats Olsson

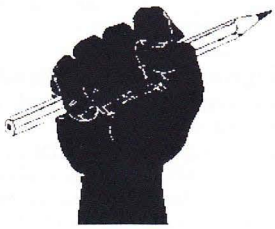

Valberedningen

önskar nomineringar till styelsen i Vänsterpartiet Lund. Kan lämnas till:
Kent Nilsson tel 046-151338
Monica Blomqvist tel 046-137656
Margareta Björnsson Kågström tel 046-146401
Henrik Smith tel 046-148545
Kristina Zitko tel 046-306355
senast den 26 januari.

Valberedningen

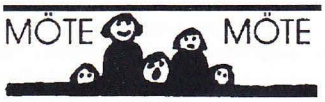

Kommunalpolitiskt möte 25 januari kl 19.00, partilokalen Svartbrödersg 3. Ärenden på Kommunalfullmäktige 28 januari, mm. Alla välkomna.

VECKOBLADET
Detta nummer gjordes av Karin Blom och Marianne Sonnby
Näste redaktör: Gunnar Sandin

Manus sänds per post till:Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund.
Måndag e. 17 till fax 046-123123.
Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett.
Telefon till redaktörerna:
Karin Blom 046-14 16 12
Sten Henriksson 046-14 44 57
Gunnar Sandin 046-13 99 58
Vid utebliven tidning ring:
Cecilia Wadenbäck tel 046-138181